

**De werkgroep van de “Historische Vereniging de Zijpe” biedt u een
beknopte maar interessante autorit aan**

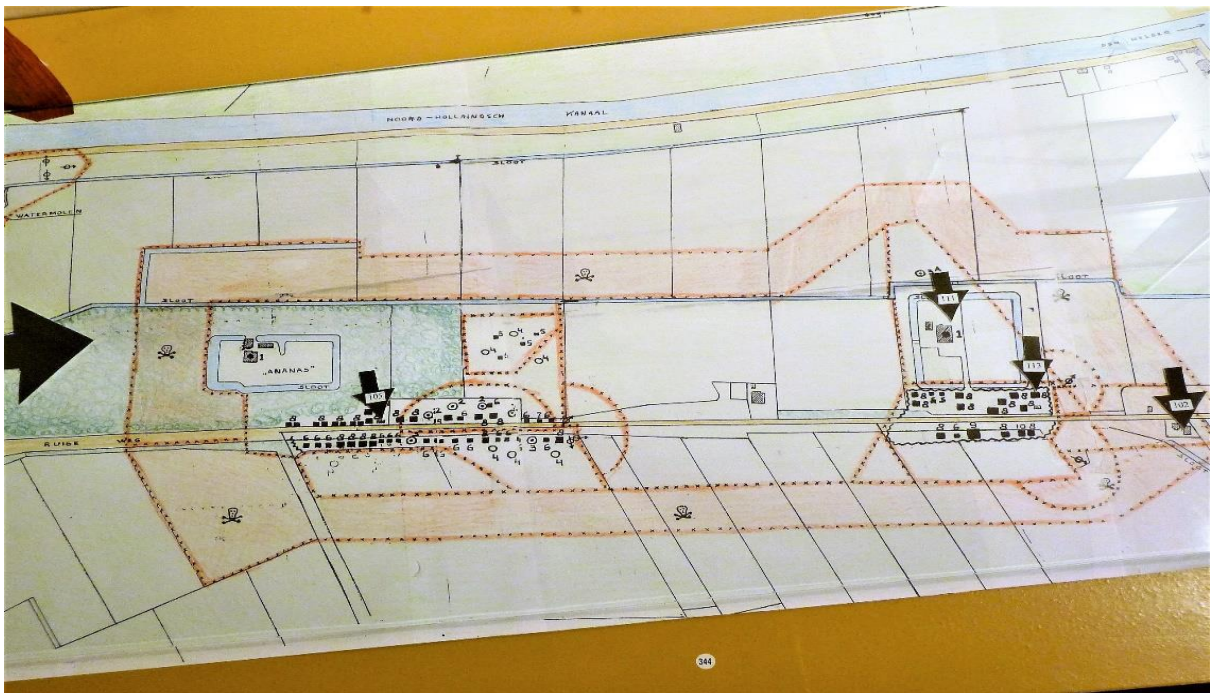
(door Covid 19 is het nu pas mogelijk de bunker en het museum te bezoeken)

Bunkers en de Atlantikwall 75 jaar na WO II

Het is de bedoeling dat u met uw eigen auto deze ontdekkingstocht gaat rijden.

We starten bij het Zijpermuseum, (mocht u het museum nog nooit hebben bekeken, ook dat is heel interessant en is op zon- en maandagen open van 12.00 tot 16.30 uur)

Rijd de Schagerweg af tot aan de Ruigeweg. Daar slaan we l.a. de Ruigeweg in en rijden door tot nr. 105 waar nog restanten zijn van bunkers van de 2e Atlantikwall. Er stonden wel 65 bunkers in deze weg.

Kaartje met alle bunkers in de Ruigeweg getekend. De bunker is vanaf de weg niet meer te zien en was een keukenbunker. Werd als kippenhok en later als zomerhuisje gebruikt. Er wonen nu nieuwe bewoners, die ze gaan verbouwen.

We rijden door tot aan de kruising Ruigeweg-St.Maartensweg. Aan uw linkerhand is op 10 april 1943 een gevechtsvliegtuig, met aan boord o.a. piloot Allan John Beer, in het land van Klaver neergestort. Om 10.20 uur steeg Supermarine Spitfire W3429 "NK-R" van 118 Squadron op van Coltishall in graafschap Norfolk voor een operatie boven Noord-Holland. Om 11.15 uur werd de Spitfire neergeschoten door Duitse luchtafweer en maakte een crashlanding aan de St. Maartensweg bij St. Maartensvlotbrug. De piloot, Allan John Beer, geboren op 20 juli 1920, is toen om het leven gekomen. Zijn stoffelijk overschot is begraven in Bergen op het "General Cemetery."

Nu slaan we r.a. de St.Maartensweg op en rijden over de vlotbrug de Zeeweg op tot het Wildrijk, Hier zijn ook nog restanten van bunkers te zien.

We rijden nu door tot aan het duin en slaan rechtsaf de Westerduinweg op. We rijden door Callantsoog richting Julianadorp. Bij het 2e stoplicht kunt u uw auto parkeren op het parkeerterrein aan uw rechterhand. Parkeer hier uw auto.

Loop dan een klein stukje terug en ga aan de overkant het strandpad op.
Aan uw rechterhand vindt u dan bunker M 219

Deze bunkers waren onderdeel van "Batterij Zanddijk" en van de Atlantikwall.

Eén van de laatste stellingen welke door de Duitsers is toegevoegd aan het "Verdedigingsgebied Den Helder" was de Seeziel Batterij Zanddijk, onderdeel van de Atlantikwall. In deze batterij stonden vijf bomvrije bunkers gepland, waarvan er uiteindelijk vier zijn gebouwd.

De vuurleiding werd aangestuurd van uit één Leiland van het type M 120. Deze bunker was uitgerust met meetapparatuur voor de twee ernaast gelegen geschutsbunkers, maar is nimmer operationeel geweest. De bunker is na de oorlog gesloopt. De geschutsbunkers waren van het unieke type M 219. De M staat voor Marine en 219 voor type bunker. Dit type is pas in 1944 vrijgegeven om te bouwen en de twee enige gebouwde exemplaren van de hele Atlantikwall bevinden zich in deze batterij in Julianadorp.

Met de bouw van de batterij is pas aan het eind van 1944 begonnen, waarvoor eerst een mijnenveld moest worden geruimd, dat hier eerder in de oorlog was neergelegd. De batterij is door het beëindigen van de oorlog nooit gebruikt. De M 219 bestond uit twee verdiepingen en een geschutstoren. De bunker had een breedte van 14.4 meter bij 18.6 meter en een hoogte van 9.4 meter. Alleen via de onderste verdieping was het mogelijk om de geschutstoren van de M 219 te bereiken. De M 219 bestond verder uit 5 munitieruimtes, een verwarmingsruimte en een ventilatie ruimte, die de schadelijke kruitdampen uit de geschutstoren moesten filteren. De enige ingang tot de bunker bevond zich op de eerste verdieping. Hier bevond zich tevens de machinekamer van het geschut, een koelwater voorziening en de brandstofopslag voor de aggregaten welke in de machinekamer stonden.

Het was de bedoeling om de twee M 219 uit te rusten met zeer zwaar geschut. De schacht voor het kanon is maar liefst 10 meter hoog en heeft een diameter van 3 meter. Toen de Duitse slagkruiser Gneisenau nieuwe bewapening kreeg werden de oude dubbelloops kanonnen naar Julianadorp vervoerd om in de M 219 te bouwen. Deze kanonnen konden acht granaten per minuut afvuren. Om het geschut te bedienen waren tien soldaten en 1 onderofficier nodig!

T 40 bunker -

Links van de M219 bunker ziet u nog een bunker van de Atlantikwall: de T 40 kantinebunker van de Radarpost "Salzehering" Den Helder. Deze bunker bevindt zich in een duingebied waar nog Tapuiten broeden. Er zijn nog maar een handje vol plaatsen in Nederland, waar deze vogelsoort broedt, hetgeen het gebied dus zeer kwetsbaar en bijzonder maakt.

De bunker M 219 is op monumentendag gratis te bezoeken op 11 en 12 september 2021 van 10.00 - 16.00 uur (onder voorbehoud) ook kunt u een afspraak maken via info@m219.nl

Info over bunkers is te vinden op bunkerinfo.nl

Over de M 219 zie <http://m219.nl/index.php/nl/>

Heeft u nog meer interesse in de diverse bunkers behorende bij de Atlantikwall dan is het bunkermuseum "Jansje Schong" in Egmond aan Zee ook een aanrader. U vindt hiervan info op www.egmond4045.nl

De Atlantikwall

Heeft u dit allemaal bekeken dan rijdt u door naar Den Helder. Hier vindt u aan de R.W. van de Wintstraat 41, 1789 BB Huisduinen, het Atlantikwallmuseum.

De Atlantikwall een onneembare vesting van 6000 kilometer

Het was geen muur, maar een verdedigingslinie van Noorwegen tot Spanje. Deze bestond uit steunpunten voor de verdediging van de belangrijkste plaatsen van de kust. De linie is niet overal Atlantisch, want een deel loopt langs de Noordzee en het Kanaal. De linie veranderde van offensief naar defensief.

Zomer 1940: Duitsland bezette heel Noord- en West-Europa en de volgende stap was de oversteek naar Engeland. Maar ook werden maatregelen ter versterking van onze kust genomen tegen Britse aanvallen vanuit zee.

De Britse luchtmacht kreeg na de Slag om Engeland (1940) de overhand en een Duitse aanval op Engeland werd onwaarschijnlijk. Het doel van de Atlantikwall verschoof van offensief naar defensief.

Door de deelname van de Verenigde Staten (december 1941) was het zeer waarschijnlijk dat er een invasie zou komen. Een goede verdediging van de kust was heel belangrijk.

Zomer 1941: De Duitse invasie van de Sovjet Unie ging niet voorspoedig en Hitler had manschappen nodig aan het oostfront. Dat betekende uitbreiding van de bestaande Atlantikwall met artilleriestellingen, de "Neue Westwall" genoemd. Hierdoor kon dit gebied met minder manschappen worden verdedigd. Na 1942 werd de linie een onneembare vesting aan de voor- en achterzijde. Er kwamen bunkers voor flankerend vuur aan de voor- en de achterzijde van de kustbatterijen. Achter de geschutsbunkers kwamen munitiebunkers manschappen- en keukenbunkers. Kleine bunkers, als schuttersput voor één man. Meer landinwaarts, commando-, communicatie-, en hospitaalbunkers. Flak-batterijen (luchtafweer) als bescherming tegen luchtaanvallen, radarinstallaties, die signalen doorstuurden naar commandobunkers meer landinwaarts. Anti-tankgrachten, anti-tankmuren en drakentanden moesten bescherming bieden voor aanvallen van de geallieerden vanuit de rug en zijkanten.

Heeft u nog meer interesse in de diverse bunkers behorende bij de Atlantikwall dan is het bunkermuseum Jansje Schong in Egmond aan Zee ook een aanrader. U vindt hiervan info op www.egmond4045.nl

Het Atlantikwallmuseum is te bezichtigen van zaterdag t/m donderdag van 12.00-17.00 uur. Voor info: www.atlantikwallcentrum.nl

Hier eindigt onze autorit, u kunt nog lekker een versnapering halen aan het strand of bij Fort Kijkduin. Prettige autorit!